

Teater ja muusika.

Hoffmanni lood.

Neljapäeval, 20. skp. tuli esietenduseks „Estoonia“ teatrilaval Jaques Offenbach'i fantastiline ooper „Hoffmanni lood“ kolmes waatuses. Jaques Offenbach sündnud 1819 a. Kölnis, tuli juba noormeheks Pariisi, kus tema oma eluaja hellkoojana töötas, ja lõpuks 11 aastat oma enese teatrit juhatahes. Nle saja komponeeritud operetidest tegid tema nimie kuulsaks: „Blus Helena“, „Orpheus põrgus“ ja „Hoffmanni lood“. Milimast peab kahtlemata tema paremaks täöks lugema. Opereti hellkooja sülest, kes oma eluajal ainult lõbusaid ja kergesõnuga motiive käsitanud, ei wõi tõstet ja kunstiväärikusest siskat muusikat nõuda. Siskki peab ütleva, et ooperis muusikaliselt väga ilusad, miisrikkad aariad ja ansambliid ette tulevad, kuna jälle komponist kohati banaalsusest loobuda ei wõi. Jules Barbier'i osawalt kokku seatud libreto E. T. Hoffmanni kolmest novellist „Der Sandmann“, „Abentuer einer Silvesternacht“ ja „Nat Krespel“, proloogiga ja epiloogiga annab hellkoojale õige fantastilise kujutluse, kus samuti nagu Faustis kurivaim üheks peateguriks tõuseb.

Offenbach'i muusika mähib enam seal, kus tema õrna sentimentaalsuse annab, kuna dramatismi väljendamine temal vähem õnnestub, mille tõttu siis ka kirjamaistu kummitse matiloid kauis ühetõelised ja pifut igawad on. Tähelepanuväärt on eeldamatus elu ja wärskusega häiskaw üllatuste poor. Refleksioonideks esimeses waatuses tuleks nimetada keeruliste koloratuuridega koorinatud walfs, mida pr. M. Püts-Jakobson üldse rahuldawalt kuuldawale tõi, kui ka mõned pasšaashid mitte täpipealsed ei olnud. Trillerite sooritamisel peats pr. Püts-Jakobson selge poalkooni waheldamise peale enam rõhku panema, et mitte weerand tooni triller esika ei tuleks. Võrgest hõõritud, nagu mi-bemol kolmandas oktaawis

oleks tahtnud pihut täielikuma kõlawusega kuulda. Nimiosa täitjana esines hra A. Sällik hea eduga, sest tema on tubli näitleja ja oskab iga osa wastuga walt kujutada. Kuid ka wokaalselt on hra Sällik õigele teele juhtunud ja ilmapaiskumalt edenenu, sest keskmes registris kõlab tema hääl õige pehmet, kuna kõrgemad helid nagu sol ja la-bemol weel plüüt kõwad on. Paat korda Mates ta meid hästi seatud si-bemol'iga, mis tähendaks, et tema kõrgete helide ilmutamises weel kindel ei ole, kuid näib aga wõib toota, et tema sellega warsti toime saab. Muudugi on raske öppida, eriti häätt seadma, kui rasked ooperloft laulma peab, mis hääle jälle oma positsioonist muuta wõiwad. Teine waatus on kõige wärwika, kus põhimotiiviks kuulus Barba-rosa osub, mida harilikult juba unistatud meeleolu loomiseks enne eesriide awamisel mängitakse. Oultietta oja laulis edukalt pr. H. Einer, kellele ta ka kena laulukuju anda oskas. Coppeliuse, Daperitutto, Doctor Mirakelli ja Lindorfi oja laulis hra R. Witkol, kelle oja juuremasid jaolt retistatknoidest koos seifab, mis laulvale mitmekesiselt ette kanda õige rasked on, sest tema nõuab modulatsiooniwõimurika ja laia ulatusega häätt. Misparast teatri juhatus esietendusele wõtte Hanseni feda oja ei annud, on orusaamatu. Lawolijest täitis hra Witkol oma oja rahuldawalt. Spalanzo ja Schlemihli osas lillatas meid hra Pichan, lauldes juba Eesti keeles selge diatsooniga ja muusikalise ettekandega, Antonia õjotäitjana oli pr. Olak-Mikk, kiltkestades kuulajaid oma ilmealt etteharitud aariaga ja duetis. Teistest ofatäitjatest tuleb weel nimetada pr. A. Rakkot, S. Herrmanni ja N. Põlluraaga. Pean weel mainima Wahtrami ilusat laulukuju, mis õige hea mulje jättis. Rahju on, et keerdawa juures igas waates ilhed ja needfamad kolonid jääma peawad. Orkestri juhatus oli hra Kullil kindlates kätes; kuid paar korda murdis tema temperament jälle läbi, mille tõttu orkestri kaasmäng siis ka laulsad kinni kattis. Th. Lemda,

Pub. 23. 9. 23

Teater ja muusika.

„Estoonia“ teater.

Läna, reedel, rahwaetenduseks „Hoffmanni lood“, Offenbach'i fantastiline ooper kolmes waatuses eelja kõrvalmänguga. Hoffmanni osas A. Sällik. Lindorfi-Coppeliuse-Daperitutto-Mirakelli osas R. Witkol. Peale nende daamid: M. Püts-Jakobson, H. Einer ja D. Olak-Mikk.

Homme Mollere't „Shms“. Nimiofas Toomas Lõndu. Teatritüroo.